

S. K. Sayal, D.A.G., Punjab, Chandigarh v. State of Punjab
(G. R. Majithia, J.)

ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ 1953 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਮੰਗਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐੱਸ. ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜੀ. ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

ਐਸਕੇ ਸਿਆਲ, ਦਾਗ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

28 ਮਈ, 1991

ਵਿਆਜ ਐਕਟ (1978 ਦਾ 14) — ਐੱਸ. 3 — ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, 1908 — ਐੱਸ. 34—

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ 6 ਫੀਸਦੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ—ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵੱਧ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਐਪ I ਇਲੈਟ—ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਨਹੀਂ, S. 34 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਵਿਆਜ ਐਕਟ ਦੇ S. 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਬਜਾਏ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦਾ S. 34 ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫਰਮਾਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਸਿਰਫ ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੂਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਰੰਤ ਸੂਟ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। CPC ਦਾ S. 34 ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1978 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਰਵਿਵਾਦ, ਇਹ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ

S. K. Sayal, D.A.G., Punjab, Chandigarh v. State of Punjab
(G. R. Majithia, J.)

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਬਜਾਏ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
(ਪਰਾ ੫)

ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 17 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀਰਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਮਿਤੀ 9 ਮਾਰਚ, 1989 (ਡੀਕਰੀ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ 15 ਜੂਨ, 1982 ਤੋਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 19 ਅਗਸਤ, 19 ਅਗਸਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 26 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, 1987 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਆਪਹੁਦਰੇ ਵਜੋਂ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲਾਗਤਾਂ) ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ।

ਦਾਅਵਾ: ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ 15 ਜੂਨ, 1982 ਤੋਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 'ਡੀਆਸ ਨਾਨ' ਮੰਨਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ 26 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 19 ਅਗਸਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ/ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ, 1987 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ: ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਗੋਪਾਲ ਮਹਾਜਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ .

ਓਪੀ ਗੋਇਲ, ਐਡੀ. ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀਆਰ ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਨੈਲੈਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ.

ਮੈਂ ਤੱਥ:

(2) 15 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਤਤਕਾਲੀ ਮੁਦਈ, ਵਕੀਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ 'ਚੰਗਾ' ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ' ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 15 ਜੂਨ 1982 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 'ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)' ਕੇਸ 'ਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਇੰਟਰਪੋਲੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਨਾਮ: ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ (ਗ੍ਰਹਿ) ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 26 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ। ਉਸਨੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 15 ਜੂਨ, 1982 ਤੋਂ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ (ਭਾਵ 31 ਦਸੰਬਰ, 1984) ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮਰਿਆ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪੀਰੀਅਡ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਤ ਮੰਨਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਬੈਂਸ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ 26 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15 ਜੂਨ, 1982 ਤੋਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮਰਨ-ਨਾਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 24 ਜੂਨ, 1987 ਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਬੈਂਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 9 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 17 ਜਨਵਰੀ 1990 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ 6 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ। ਰਾਜ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ

(1) 1980 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 614-ਡੀ.ਬੀ.

(2) ਏਆਈਆਰ 1985 ਐਸਸੀ 383.

o1 ਈਐਸਏ ਨੰਬਰ 1375 o1 1990 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੋ ਕਿ 31 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਣ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ 'ਤੇ 8 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ 15 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ।

(4) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ,

S. K. Sayal, D.A.G., Punjab, Chandigarh v. State of Punjab
(G. R. Majithia, J.)

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 6 ਫੀਸਦੀ ਸਲਾਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ.

(5) ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਡ) ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫਰਮਾਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਫਰਮਾਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੈ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜੋ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਥਾਤ—■

- (1) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ);
- <ii> ਮੂਲ ਸੂਰਜ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਵਿਆਜ-, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, "ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਾਜਬ ਸਮਝੇ।"
- (iii) ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਆਜ, 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ।

ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਿਰਫ ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੂਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਰੰਤ ਸੂਟ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਜ, ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1978 (1978 ਦਾ ਐਕਟ 14) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। T¹ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ

ਅਮਰ ਕੌਰ (ਸ੍ਰੀਮਤੀ) ਬਨਾਮ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਵੀ. ਕੇ. ਝਾਂਜੀ, ਜੇ.)

ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕੀ ਗਈ ਰਕਮ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਵਿਆਜ ਮਿਲੇਗਾ (12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ) .

(6) ਉਪਰੋਕਤ>ਕਾਰਨ' ਲਈ, ਅਪੀਲ-'ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ 15 ਜੂਨ> 15 ਜੂਨ ਨੂੰ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, 1982 ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ . ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਵੀ.ਕੇ. ਝਾਂਜੀ, ਜੇ.

ਅਮਰ ਕੌਰ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ)-ਅਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਨਿਯਮਤ ਦੂਜਾ. 1979 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 430.

30 ਮਈ, 1991

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963— ਐੱਸ. 64— ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ (1963 ਦਾ 47) — ਅਤੇ 6—ਪਿਛਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸੂਕ — ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ «ਹੋ\ਬਨਾਮ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕੁਝ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੇ S. 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁਰਾਣੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇੱਕ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 10)

ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਐਡੀ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 2 ਸਤੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ.